

som søge denne Havn, men det er ogsaa Fiskerne fra de andre Steder langs Kysten selv fra Frederikshavn, som søge herved, naar de ligge paa Fiskeri i Nordsøen. Foruden denne Havn har der været andraget om at faa Havne Nord paa; Betydningen heraf vil jo være selvindlysende til Fremme af det vigtige Havfiskeri. Ogsaa Fiskerne fra Esbjerg have i sin Tid indgivet Andragende om at faa Havne Norden for Horns Rev, fordi det vigtigste Fiskeri foregaar der, og kommer der en Paalandsstorm, er det vanskeligt at finde til Esbjerg Havn. Vanskeligheden forøgedes derved, at de Løb, som Fiskerne kunne benytte for at søge til Havnen inden om Horns Rev, ikke ere saaledes oplyste, at de kunne befares i Uvejrlig eller om Natten, og denne Mangel paa Belysning af Farvandet har vel ogsaa til Dels været Skyld i flere af de Ulykker, som have fundet Sted i de senere Aar paa det paagældende Sted. Da der nu er Udsigt til at faa Farvandet inden om Horns Rev, den saakaldte „Slugen“, tilstrækkelig belyst saavel som Indløbet til Esbjerg, vil en Udvidelse af Fiskerihavnen ved Esbjerg faa den Betydning, at det i alt Fald for de Fiskere, som ville søge Esbjerg Havn, vil være mindre nødvendigt at faa Havne Norden for Horns Rev. Imidlertid gør den store Masse Fiskere, som vil komme derud, og den Fremtid, som jeg mener Havfiskeriet vil have, det lige fuldt ønskeligt at faa Havne paa den nordlige Strækning og derunder jo navnlig ogsaa en Havn ved Hvidesande. Jeg skal ikke nægte, at jeg derfor er noget betænkelig ved det store Beløb, som forlanges i Aar til Udbygning af Nymindegab. Det forekommer mig, at der paa dette Sted nu er kastet saa mange Penge væk og til liden Baade for Beboerne ved Ringkøbing Fjord, at det naturligste vilde være at faa et Udløb ved Hvidesande, hvorved der vilde naas betydeligt for Fiskeriet, for Ringkøbing By, som vil faa Adgang til Havet, og for hele Skernaadalens Afvanding. Dette Spørgsmaal ligger jo imidlertid ikke for for Tiden; jeg vilde kun omtale det i Forbindelse med denne Sag. Altsaa ønsker jeg kun at udtale, at jeg haaber, at det høje Ting vil gaa med til denne Fiskerihavn, der, som sagt, vil blive hilst med Tilfredshed af hele Fiskerbefolkningen. Selvfølgelig vil det, hvis man faar en saadan Havn eller flere Havne, ikke ophæve Betydningen af, at der opføres Moler for det stedlige Fiskeri, som altid vil bestaa langs Kysten, og som er udsat

for saa mange Ulykker, altsaa Fiskeriet fra de smaa Baade, som skulle trækkes op paa Land. Selv om Kapitalen kaster sig over Stor-Fiskeriet i Nordsøen og etablerer et Fiskeri med søgaaende Baade, vil det stedlige Fiskeri altid eksistere, og for dette mener jeg, at der altid — ved Siden af Fiskerihavne — vil være Trang til at faa Moler byggede ud i Havet, hvor Fiskerne med nogenlunde Sikkerhed kunne lande og trække deres Baade i Land — i Lighed med Molen ved Hirtshals. Selve Planen til Udvidelse af Esbjerg Fiskerihavn maa, som den foreligger, siges at imødekomme de stillede Krav. Havnen bliver paa 5 Tdr. Land og faar desuden en Forhavn og et godt, sikkert Indløb. Det kan imidlertid ikke nægtes, at den Tanke, der har været oppe i Finansudvalget og vel ogsaa andetsteds, om man ikke kunde have skabt denne Havn paa anden Maade, saaledes at man ikke foregreb den eventuelle Tilbygning af en Tidevands-Havn for større Skibe, kunde have været bragt i Forbindelse hermed, hvad der ogsaa er antydnet af selve Vandbygningsdirektøren, saaledes at der anbragtes en Mole ude i Havet eller foran Kysten, saa at der derved dannedes et stort Tilflugtssted for Fiskeriet, indtil en Gang det hele kunde uddybes til en virkelig Havn. Det paa- staas imidlertid, at Omkostningerne herved vilde være meget betydelige. Det forekommer mig, at det er et meget stort Ansvar, Vandbygningsdirektøren paatager sig ved saaledes ene at afgøre alle de store og vigtige Spørgsmaal, som vedrøre vore Fiskerihavne, selvfølgelig under Ministerens yderligere Ansvar. Naar man andre Steder skal udføre store Bygningsforetagender, opføre Museer eller sligt, udsættes der af de paagældende Institutioner eller af Staten Præmier for Planer til saadanne Bygninger. Her, hvor det gælder Millioner, synes det mig mærkeligt, at man overlader det til den enkelte Mand og ikke retter Opfordring til Ingeniører om at fremkomme med Planer. Det forekommer mig, at man ikke derved vilde gaa Vandbygningsdirektøren for nær; han har jo selv samme Adgang til at fremkomme med sine Planer, han er den, der væsentlig vil komme til at kritisere de fremkomne Planer, og selv om ingen af disse maatte kunne konkurrere med de af Vandbygningsdirektøren selv udarbejdede Planer, synes det rimeligt, at andre Ingeniørers Deltagelse i Forberedelserne til disse Arbejder maatte kunne virke befrugtende paa selve Vandbygningsdirektøren. Naar